

Se réconcilier avec Dieu

Par Kelly R. Johnson
des soixante-dix

Pajtohuni me Perëndinë

Nga Plaku Kelli R. Xhonson,
i Të Shtatëdhjetëve

Conférence générale d'octobre 2025

La réconciliation avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ conduit à une foi inébranlable.

Lorsque j'étudie les Écritures, je tombe sur des mots qui attirent vraiment mon attention, principalement parce qu'ils ont une signification particulière en raison des expériences que j'ai vécues au cours de ma vie. J'ai fait carrière en tant qu'expert-comptable judiciaire. Dans ce contexte, le terme réconciliera attiré mon attention tandis que je lisais les Écritures. Mon travail consistait à rapprocher (« réconcilier » en anglais, N.d.T) les montants déclarés avec les documents comptables en appliquant des principes de comptabilité, d'audit et d'investigation. En d'autres termes, mon objectif était de faire coïncider les rapports financiers avec les documents financiers correspondants pour en garantir l'exactitude et la validité. Je cherchais diligemment à corriger les écarts et je consacrais beaucoup de temps à résoudre les divergences, même minimes.

L'apôtre Paul a supplié les Corinthiens en ces termes : « Soyez réconciliés avec Dieu ! » Être réconcilié avec Dieu signifie être ramené en harmonie avec Dieu ou rétablir une relation avec Dieu qui a été tendue ou rompue à cause de nos péchés ou de nos actions. En termes simples, être réconcilié avec Dieu signifie conformer notre volonté et nos actions à la volonté de Dieu ou, comme Russell M. Nelson l'a enseigné, laisser Dieu prévaloir dans notre vie.

Comme les Écritures l'enseignent, nous sommes libres d'agir par nous-mêmes, de « choisir le chemin de la mort éternelle ou le chemin de la vie éternelle ». Mais si nous ne sommes pas

Pajtimi me Perëndinë, nëpërmjet Shlyerjes së Jezu Krishtit, çon në besim të patundur.

Ndërsa i studioj shkrimet e shenjta, has fjalë që ma tërheqin vërtet vëmendjen, kryesisht sepse kanë kuptim të veçantë si rezultat i përvojave që kam pasur gjatë jetës. Karrierën time e kaloj duke punuar si financier hetues. Prej atij formimi, fjalarakordoj ose pajtojma ka tërhequr vëmendjen teksa lexoj shkrimet e shenjta. Puna ime ishte të rakordoj shumat e raportuara me dokumentet financiare duke vënë në zbatim aftësitë e kontabilitetit, auditimit dhe hetimit. Me fjalë të tjera, synimi im ishte t'i përputhja raportet financiare me dokumentet financiare në përmbajtjen e vet për të garantuar saktësinë dhe vlefshmërinë. Bëja përpjekje të zellshme për të zgjidhur mospërputhjet dhe ishte e zakonshme që t'i kush-toja kohë të konsiderueshme zgjidhjes edhe të mospërputhjeve shumë të vogla.

Apostulli Pal iu lut korintasve të “paq-toh[eshin] me Perëndinë”. Të pajtohesh me Perëndinë do të thotë të kthehesh në një gjendje harmonie me Perëndinë ose të rivendosësh një marrëdhënie me Perëndinë që ka qenë e nderë ose e prishur për shkak të mëkateve ose vepërimeve tona. E thënë thjesht, të pajtohem me Perëndinë do të thotë të përputhim vullnetin dhe veprimet tona me vullnetin e Perëndisë ose, sikurse u dha mësim nga Presidenti Rasëll M. Nelson, ta lëmë Perëndinë të triumfojë në jetën tonë.

Sikurse jepet mësim në shkrimet e shenjta, ne jemi të lirë të veprojmë vetë, “të zgj[edhim] udhën e vdekjes së pafundme ose udhën e jetës së përjetshme”. Por, nëse nuk jemi të zellshëm, kjo

diligents, cette liberté d'agir par nous-mêmes peut nous amener à nous conformer de moins en moins à la volonté de Dieu.

Le prophète Jacob a enseigné que, lorsque nous ne sommes pas en harmonie ou en accord avec Dieu, le seul moyen de parvenir à la réconciliation est de se « réconcilie[r] avec [Dieu] par l'expiation du Christ». Nous devons comprendre que la réconciliation dépend de la miséricorde, ce qui implique que l'expiation, l'acte généreux de Jésus-Christ, rend la réconciliation possible.

En réfléchissant à votre vie, pensez à une occasion où vous vous êtes sentis loin de notre Père céleste parce que vous vous étiez détournés de lui. Par exemple, peut-être êtes-vous devenus moins diligents dans vos prières ou dans le respect de ses commandements. Tout comme nous choisissons de nous éloigner de Dieu, nous devons choisir de faire des efforts pour nous réconcilier avec lui. Le Seigneur a mis l'accent sur notre responsabilité lorsqu'il a dit : « Approchez-vous de moi, et je m'approcherai de vous ; cherchez-moi avec diligence et vous me trouverez, demandez et vous recevrez, frappez et l'on vous ouvrira. »

Comment le Sauveur nous aide-t-il à rétablir cette importante relation et à nous réconcilier ? En ce qui me concerne, je fais de grands progrès dans mon cheminement vers la réconciliation avec Dieu lorsque je suis le conseil du président Nelson en me repentant chaque jour. Je ressens cela parce que la réconciliation signifie le rétablissement d'une relation brisée, en particulier entre Dieu et l'humanité, en supprimant la barrière du péché.

L'une des grandes réconciliations relatée dans les Écritures est celle d'Énos. Quelque chose dans sa vie n'était pas en accord avec Dieu. Il a montré l'exemple en s'en remettant à l'expiation de Jésus-Christ pour se réconcilier avec Dieu. Il a expliqué son désir de se repentir, son humilité, ce sur quoi il a concentré son attention et sa détermination. Sa réconciliation avec Dieu a été confirmée lorsqu'une voix lui est parvenue, disant : « Énos, tes péchés te sont pardonnés, et tu seras béni. » Énos a reconnu l'influence que le repentir et la réconciliation ont eue sur lui lorsqu'il a dit : « Et moi, Énos, je savais que Dieu ne pouvait mentir ; c'est pourquoi ma culpabilité était balayée. »

La réconciliation apporte non seulement un soulagement de la culpabilité, mais aussi la paix

liri për të vepruar vetë mund të na bëjë të mos jemi më në përputhje me vullnetin e Perëndisë.

Profeti Jakob dha mësim se, kur e gjejmë veten në mungesë harmonie ose mospërputhje me Perëndinë, e vetmja mënyrë si mund ta arrijmë pajtimin, është të “pajtoh[emi] me [Perëndinë], nëpërmjet shlyerjes së Krishtit”. Ne duhet të kuptojmë se pajtimi varet nga mëshira, duke nënkuptuar se vepra plot hir e Shlyerjes nga Jezu Krishti e bën të mundur pajtimin.

Ndërsa përsiatni për jetën tuaj, mendoni rreth një kohe kur jeni ndier në distancë nga Ati Qellor sepse ishit larguar prej Tij. Për shembull, ndoshta treguat më pak zell në lutjet tuaja drejtuar Atij ose në zbatimin e urdhërimeve të Tij. Ash-tu sikurse zgjedhim të largohemi nga Perëndia, duhet të zgjedhim ta fillojmë përpjekjen për t'u pajtuar. Zoti e theksoi përgjegjësinë tonë kur tha: “M'u afroni pranë dhe unë do të afrohem pranë jush; kërkoni me zell dhe do të më gjeni; lypni dhe do të merrni; trokisni dhe do t'ju çelet”.

Si na ndihmon Shpëtimtari ta rivendosim dhe pajtojmë këtë marrëdhënie të rëndësishme? Sa për mua, unë bëj përparim të madh në rrugëtimin e pajtimit tim me Perëndinë kur ndjek këshillën e dhënë mësim nga Presidenti Nelson dhe pendohem çdo ditë. Arsyeja është ngaqë ai pajtim nënkupton rivendosjen e një marrëdhënieje të prishur, veçanërisht mes Perëndisë dhe njerëzimit, duke e hequr pengesën e mëkatit.

Një nga pajtimet e madhërishme, për të cilat lexojmë në shkrimet e shenjta, është ai i Enosit. Diçka në jetën e tij ishte në mospërputhje me Perëndinë. Ai u bë shembull i mbështetjes të Shlyerja e Jezu Krishtit për t'u pajtuar me Perëndinë. Ai shpjegoi dëshirën e tij për t'u penduar, përlësinë, pikën e përqendrimit dhe vendosmërinë e tij. Pajtimi i tij me Perëndinë u vërtetua kur i erdhi një zë duke thënë: “Enos, mëkatet e tua të janë falur dhe ti do të jesh i bekuar”. Enosi e dalloi ndikimin që patën pendimi dhe pajtimi tek ai kur tha: “Dhe unë, Enosi, e dija se Perëndia nuk mund të gënjente, prandaj fajësia ime u fshi”.

Pajtimi nuk na sjell vetëm lehtësim nga ndjenjat e fajit, por edhe paqe brenda vetes dhe me

en nous-mêmes et avec autrui. Elle guérit les relations, adoucit les cœurs et renforce notre vie de disciple, apportant une plus grande confiance devant Dieu. Un autre fruit de la réconciliation, qu'Énos a décrit dans son récit, m'apporte beaucoup d'espoir et de confiance. Il a déclaré : « Et lorsque moi, Énos, j'eus entendu ces paroles, ma foi au Seigneur commença à être inébranlable. »

Quand j'étais enfant, mon grand-père maternel avait une grande cerisaie. J'ai eu l'occasion de travailler dans cette cerisaie, principalement l'été lors de la récolte des cerises. Quand j'étais très jeune, ma participation se limitait à recevoir un seau et à grimper dans un arbre pour cueillir les cerises.

La récolte des cerises a beaucoup changé lorsque mon grand-père a acheté une machine qu'on appelle un « secoueur d'arbres ». Cette machine saisit le tronc de l'arbre et le secoue, faisant tomber les fruits sur des filets pour les y recueillir. J'ai remarqué que, lorsque le secoueur commençait à secouer un cerisier, presque toutes les cerises en tombaient en quelques secondes. J'ai aussi remarqué que certaines cerises ne tombaient pas, que l'on secoue l'arbre pendant dix secondes ou même une minute entière. Elles restaient réellement inébranlables.

Il est possible de faire tomber les cerises d'un arbre en le secouant car elles libèrent de l'éthylène. Cette hormone affaiblit la couche de cellules entre la tige de la cerise et l'arbre. Par conséquent, la tige d'une cerise mûre se détache plus facilement de l'arbre, car son lien est affaibli.

Dans les Écritures, nous apprenons que le tronc d'Isaï est une métaphore du Messie, Jésus-Christ, dont il a été prophétisé qu'il viendrait de la lignée d'Isaï, le père du roi David. Tout comme l'éthylène affaiblit le lien d'une tige de cerise mûre, la désobéissance, les doutes et les peurs peuvent affaiblir notre lien au tronc d'Isaï, c'est-à-dire à Jésus-Christ, nous permettant d'être facilement ébranlés et séparés de lui. Aussi fidèles que nous soyons, nous devons veiller à ce que notre lien à Jésus-Christ ne s'affaiblisse pas.

Dans les Doctrines et Alliances, même les fidèles reçoivent un avertissement : « Mais il est possible que l'homme déchoie de la grâce et se détourne du Dieu vivant. » Le Seigneur ajoute : « Oui, [...] que même ceux qui sont sanctifiés prennent garde aussi. » Pour éviter de tomber, le Seigneur recommande « que l'Église prenne

të tjerët. Ai shëron marrëdhënie, zbut zemra dhe e forcon dishepullimin tonë duke shkaktuar siguri më të madhe te vetja para Perëndisë. Ajo që më sjell shpresë dhe siguri të madhe te vetja, është një fryt tjetër i pajtimit që u përshkrua nga Enosi kur tha: “Dhe pasi unë, Enosi, i kisha dëgjuar këto fjalë, besimi im filloi të bëhet i patundur në Zotin”.

Kur isha djalos, gjyshi im nga nëna kishte një pemishte të madhe me qershi. Kisha mundësinë të punoja në pemishte, më së shumti në verë gjatë vjeljes së qershive. Ngaqë isha shumë i vogël, mësova se shkalla e përfshirjes sime ishte të më jepnin një kovë dhe më pas të më dërgonin të hipja në pemë për të mbledhur qershitë.

Vjelja e qershive ndryshoi ndjeshëm kur gjyshi im bleu një makineri që quhej shkundëse qershish. Kjo makineri kapet pas trungut të pemës dhe e shkund, duke bërë që qershitë të bien nga pema nëpër rrjetat që përdoren për t'i mbledhur qershitë. Vura re se, kur shkundësja fillonte ta shkundte pemën, thuajse të gjitha qershitë binin nga pema brenda pak sekondave. Vura re edhe se nuk kishte rëndësi nëse pema shkundej për 10 sekonda apo për një minutë të plotë, disa qershi nuk binin. Ishin vërtet të patundura.

Shkundja e qershive nga pema është e mundur për shkak të çlirimit të etilenit. Ky hormon shkakton dobësimin e shtresës qelizore mes bishtit të qershisë dhe pemës. Prandaj, bishti i një qershie të pjekur shpëputet më lehtë nga pema për shkak të dobësimit të lidhjes.

Në shkrimet e shenjta, ne mësojmë se trangu i Isaia është një metaforë për Mesian, Jezu Krishtin, që u profetizua se do të vinte nga linja e Isaia, i ati i mbretit David. Ashtu sikurse etileni e dobëson lidhjen e bishtit të një qershie të pjekur, mosbindja, dyshimet dhe frika mund të na e dobësojnë lidhjen me trungun e Isaia, ose Jezu Krishtin, duke na lejuar të shkundemi me lehtësi dhe të ndahemi prej Tij. Sado besnikë që mund të jemi, duhet të ruhem nga dobësimi i lidhjes sonë me Jezu Krishtin.

Te Doktrina e Besëlidhje, edhe besnikëve u jepet një paralajmërim: “Por, ka mundësi që njeriu të humbasë hirin dhe të largohet nga Perëndia i gjallë”. Zoti vazhdon: “Po, ... madje ata që shenjtërohen, le të jenë të vëmendshëm gjithashtu”. Për të shmangur rënien, Zoti këshillon: “Prandaj kisha le të jetë e vëmendshme dhe të

garde et prie toujours de peur de tomber en tentation».

On pourrait assimiler l'état consistant à être facilement secoué ou ébranlé à ce que les Écritures décrivent comme le fait d'être mûr pour la destruction, avec des conséquences imminentes. Cette expression peut aussi être utilisée dans un sens plus large pour indiquer un état de dégradation, de corruption ou de déclin qui rend quelque chose susceptible de s'effondrer ou de tomber en ruine.

Que représente cette maturité ? Cela signifie-t-il atteindre le point où nous sommes incapables de changer ? Non, je pense que cela signifie que nous atteignons un point dans le temps où nous ne sommes plus disposés à changer. L'antidote pour ne pas devenir mûrs pour la destruction est de faire les choses qui renforcent notre lien à Jésus-Christ. Comme je l'ai mentionné, le repentir a amené Énos à acquérir une foi inébranlable. Il y a de la force dans le repentir, un repentir régulier, prompt et fréquent. Comme le président Nelson nous l'a enseigné : « Rien n'est plus libérateur, plus ennoblissant ni plus indispensable à notre progression individuelle qu'un repentir régulier, quotidien. »

En plus de prêcher le repentir, le prophète Jacob a enseigné que le fait d'être conscient de la main de Dieu dans notre vie, de rechercher et de recevoir la révélation, et d'écouter Dieu quand il parle, nous aide à ne pas être ébranlés. Jacob a aussi enseigné : « C'est pourquoi nous sondons les prophètes, et nous avons beaucoup de révélations et l'esprit de prophétie ; et ayant tous ces témoignages, nous obtenons l'espérance, et notre foi devient inébranlable. » Le fait d'écouter les paroles et les invitations des prophètes et des apôtres, et d'agir en conséquence, nous remplira d'espérance, de confiance et de force, et nous permettra d'acquérir une foi inébranlable.

J'ai appris que le désir d'être réconcilié avec Dieu doit s'accompagner du désir de se repentir. Le repentir et le fait de goûter aux bénédictions de l'expiation de Jésus-Christ conduisent à une foi inébranlable. Une foi inébranlable conduit au désir de toujours se réconcilier avec Dieu. C'est un modèle en boucle et qui se réitère.

Frères et sœurs, je vous invite à vous réconcilier avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ. Je témoigne que le fait de contracter

lutet gjithmonë, përndryshe ata bien në tundim”.

Dikush mund ta barazojë gjendjen e shkundjes me lehtësi me atë që shkrimet e shenjta e përshkruajnë si arritjen e pikut për shkatërrim, me pasoja të pashmangshme për veprimet. Frazja mund të përdoret edhe më gjerë për të vënë në dukje një gjendje kalbjeje, prishjeje ose rënieje që e bën diçka të ndjeshme ndaj rrëzimit ose rrënimit.

Çfarë përfaqëson kjo gjendje piku? A do të thotë që ne mund të arrijmë një pikë ku e kemi të pamundur të ndryshojmë? Jo, mendoj se do të thotë që mund të arrijmë një pikë në kohë kur nuk jemi të gatshëm të ndryshojmë. Kundërhelmi i arritjes së pikut për shkatërrim është të bëjmë ato gjëra që do ta forcojnë lidhjen tonë me Jezun Krishtin. Sikurse e përmenda, pendimi e çoi Enosin në pikën e besimit të patundur. Ka forcë te pendimi, pendimi i rregullt, i menjëhershëm dhe i herëpashershëm. Sikurse na mësoi Presidenti Nelson: “Asgjë nuk është më çliruese, më fisnikëruese ose më e rëndësishme për përparimin tonë individual sesa një përqendrim i rregullt, i përditshëm te pendimi”.

Krahas predikimit të pendimit, profeti Jakob dha mësim se të qenit të vetëdijshëm për dorën e Perëndisë në jetën tonë, duke kërkuar dhe marrë zbulësë dhe duke e dëgjuar Perëndinë kur Ai thotë gjithçka, na ndihmon të mos lëkundemi. Jakobi dha mësim gjithashtu: “Kështu që, ne kërkojmë profetët dhe kemi shumë zbulësë dhe shpirtin e profecisë; dhe duke pasur gjithë këto dëshmi, ne marrim një shpresë dhe besimi ynë bëhet i patundur, aq sa ne me të vërtetë mund të urdhërojmë në emrin e Jezusit dhe vetë pemët na binden, ose malet, ose valët e detit”. Mbajtja vesh e fjalëve dhe ftesave të profetëve dhe apostujve dhe veprimi sipas tyre mund të na mbushë me shpresë, siguri te vetja dhe forcë, duke bërë që besimi ynë të bëhet i patundur.

Kam mësuar se dëshira për t'u pajtuar me Perëndinë duhet shoqëruar me një dëshirë për t'u penduar. Pendimi dhe përjetimi i bekimeve të Shlyerjes së Jezut Krishtit çojnë në besim të patundur. Besimi i patundur na shtyn drejt dëshirës për të qenë gjithmonë të pajtuar me Perëndinë. Ky është një model ciklik ose përsëritës.

Vëllezër e motra, ju ftoj të pajtoheni me Perëndinë nëpërmjet Shlyerjes së Jezut Krishtit. Unë dëshmoj se bërja dhe mbajtja e besëlidh-

des alliances et de les respecter renforce notre lien au Sauveur, ce qui nous permet d'éviter d'être mûrs pour la destruction. Je témoigne que cette réconciliation avec Dieu, grâce à l'expiation de Jésus-Christ, conduit à une foi inébranlable.

Je sais que notre Père céleste nous aime, vous et moi, et qu'il a envoyé son Fils bien-aimé, Jésus-Christ, pour être notre Sauveur, notre Rédempteur et le grand Réconciliateur. Je témoigne de Jésus-Christ et je le fais au nom de Jésus-Christ. Amen.

jeve e bën të fortë lidhjen tonë me Shpëtimtarin, duke e shmangur kështu arritjen e pikut për shkatërrim. Dëshmoj se ky pajtim me Perëndinë, nëpërmjet Shlyerjes së Jezu Krishtit, çon në besim të patundur.

E di se Ati Qiellor ju do ju dhe mua dhe Ai dërgoi Birin e Tij të Dashur, Jezu Krishtin që të ishte Shpëtimtari, Shëlbuesi dhe Pajturesi i Madhërishëm i yni. Unë dëshmoj për Jezu Krishtin dhe e bëj këtë në emrin e Jezu Krishtit, amen.